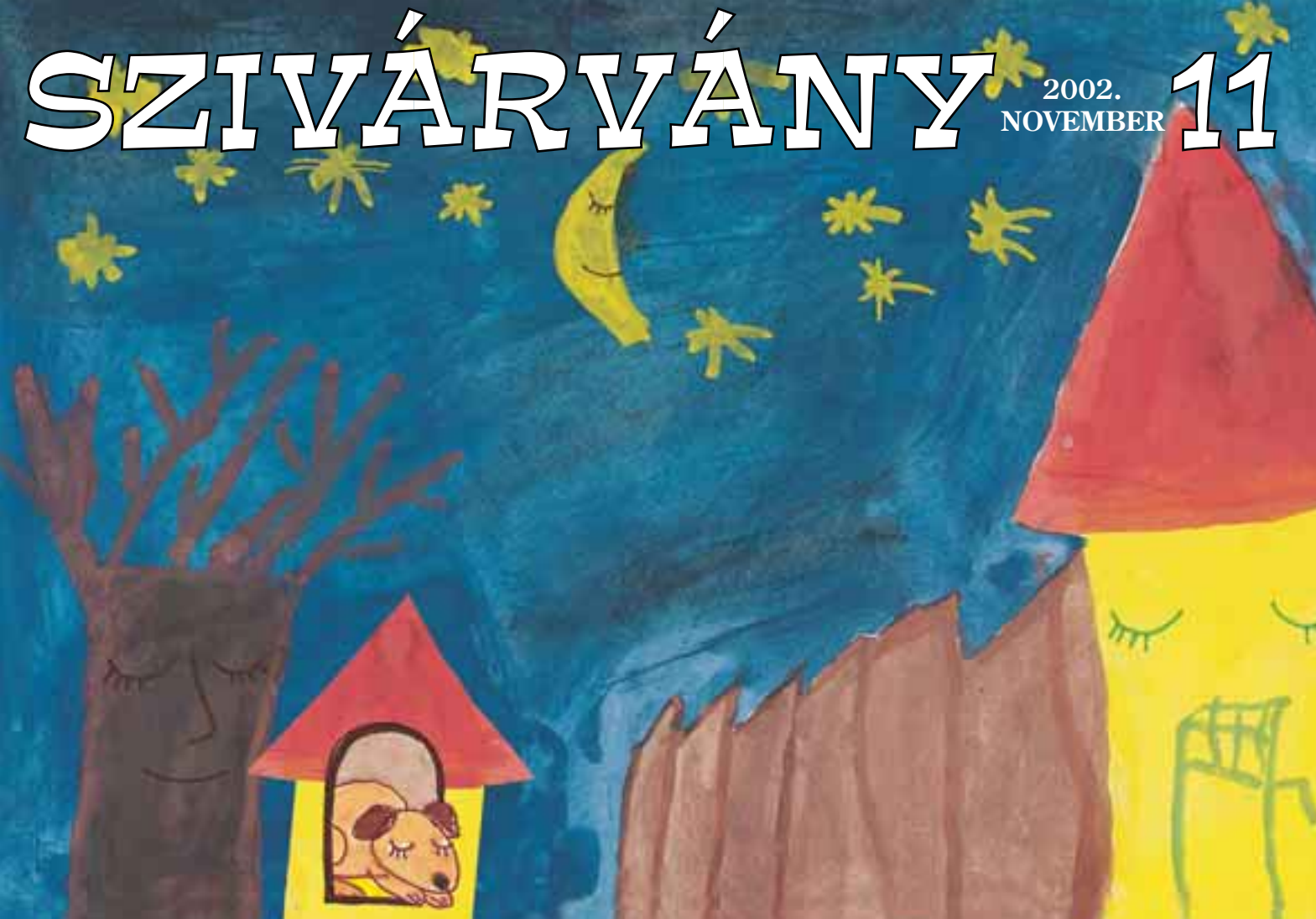

SZIVÁRVÁNY

2002.
NOVEMBER

11

CSUKÁS ISTVÁN

IMHOL ITT AZ ESTE

KISBABÁCSKA, TENTE,
IMHOL ITT AZ ESTE,
ALSZIK MÁR A KENYÉR IS,
LENKENDŐBE KÖTVE.

ALSZIK A ROSTA, A BÚZAMAG,
ALSZIK A SÍPBAN MINDEN HANG,
ALSZIK A ROKKA, A KENDERKÓC,
MACSKA FEKSZIK BENNE.

ALSZANAK KINT AZ UTAK,
UTAK MELLETT A KUTAK,
ERDŐ MÉLYÉN TROMBITÁL,
HORKOL A NAGY MEDVE.

Betűzgető
kicsiknek

LÁSZLÓ NOÉMI RINGATÓ

Ma születtem,
ma elalszom,
szívem álom lepi el.

Kitalálom,
hogyan holnap
milyen ösvényre terel.

Pihe-pillám
ha lezárom,
a nagy ég is lehajol:
gyalogúton
visz a mélybe,
s duruzsol csak, duruzsol.

Sorold fel, ki alszik,
és ki van ébren.
Ha bepólyáltad,
megetteted, ringasdt
és dúdold álomba
a babádat.

Csi-csis ba-ba, a-lud-jál, a-ra-nyo-sat ál-mod-jál!

Ten-te, ba-ba, ten - te, fe-jed hajtsd ö-lem-be!

MADARAS PÉTER

TEDD PÁRNÁDRA FEJED

Tedd párnádra fejed,
Narancs a hold,
Álmod angyal várja valahol.

Csillagszem pislákol,
Fél a sötét,
Hova angyal küldi követét.

Remeg az őszi lomb,
Vonat fütyül,
Fönn a mozdonyon is angyal ül.

Csillagról-csillagra,
Hegyről hegyre,
Már itt áll szívdobogva egyre.

Tedd párnádra fejed,
Isten veled,
Hajadból egy szálát sem feled.

TARBAY EDE

DAGADJ, DUNNA

Dagadj, dunna,
kispaplan,
csíkos, pöttyös huzatban;
puffadj, párna,
pufóka,
várjatok a lakókra.

Most mosdanak,
víz csobog,
papucskájuk nyiszorog.
Suttogó két
kislányok,
virágforma zsványok,
jó éjszakát
kívánok!

**Szegény párnák
megkoptak.
Fesd újra őket
a minta szerint.**

SZÁNTAI JÁNOS

FÜGGÖNY

Kelme lebben, kong az óra,
Vajh mit rejt a függöny gyomra?

Éjt okádó árnyéksárkányt,
Redők közt sző árnyékármányt.

Hacsak ránéz, libabőre
Lesz a macskának is tőle.

Ki lehet e monstrum őre?
Vess pillantást a bölcsőre!

Benne alszik a Nagymester,
Árnyékköltő gyerekember.

Ahogy mozdul lába, keze –
Lámpafényben sárkány feje.

Hát ráoltanád a lámpát,
Függöny fedné árnyék álmát.

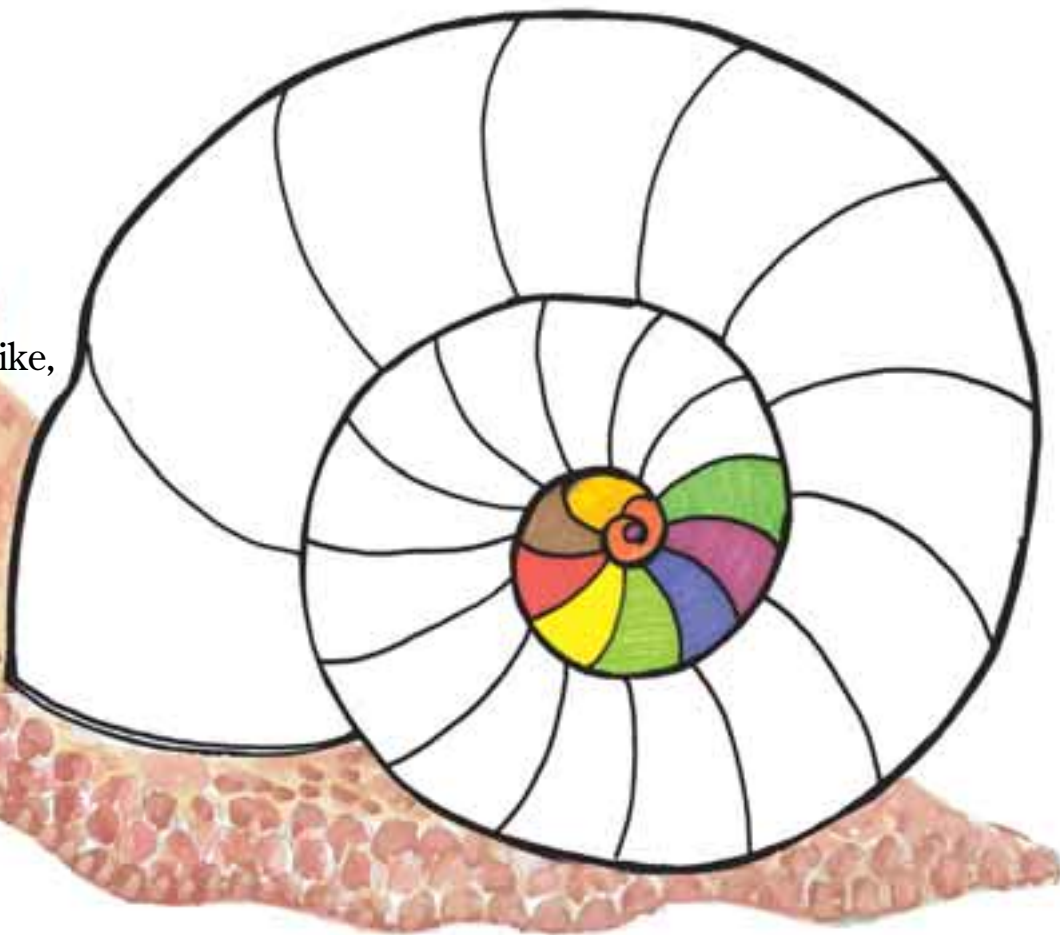
VERESS MIKLÓS

KÉT CSIGA

Tavirózsa levelén,
kék vizek zöld tenyerén
ringatózik két csiga:
szunnyadozik egyike,
fölébred a másika.
S így szól: – Vigyázz, öcsike,
legurulsz a semmibe!

Másik rajta mosolyog:
– Én befelé gurulok.
Csigaházat álmodok,
mint tavat a nádbuga:
hogy a minden levelén,
zöld vizek kék tenyerén
ringatózik két csiga.

**Színezd tovább csigabiga
házát. Keress igazi csi-
gaházat,
és fess ki azt is.**

Tücs három tő muskátllal került az erkélyünkre a nagy kertjéből.

Estefelé rázendített, és egész éjjel megszállottan húzta. Ha túl hangosan mulatott, kikopogtunk neki: „Csendesebben, koma, aludnunk is kell!”

De nagyon szerettük! Hangja belopott egy darabkát hozzánk, beton között lakókhoz nagy pillangóvirágos, tátikás, szarkalábos, meggyfás kertjéből és a távoli, szabad, zöld mezőkből, melyekkel Panni csak a nyári vakáció alatt találkozott.

Aztán beköszöntött az ősz. Tücs egyre ritkábban ciripelt. A virágokat beköltöztettük a szobába. Panni egyre csak az erkély felé fülelt.

– Csak egy kis rést hagyj az ajtón, hogy bejöhessen, ha fázik! – könyörgött.

Idővel az ajtót be kellett csukni, hideg volt. A

MIRNICS ZSUZSA

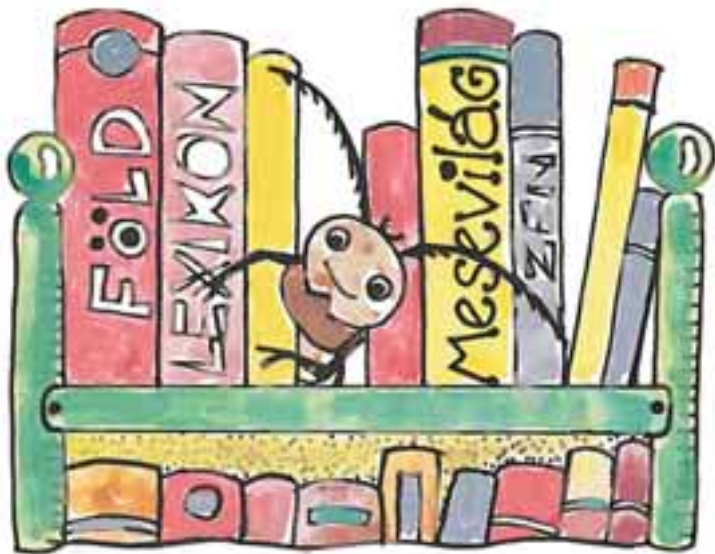
VÁRATLAN VENDÉG

meg: Cirp, ciüüirp...

Pisszenni sem mertünk. El ne riasszuk! Panni mosolya majdnem két varkocsaig húzódott.

A kis muzsikus azóta itt lakik nálunk. Nyomozunk, hol lehet. Találgatjuk, hogyan jöhetett be, hol találhatott helyet magának a könyvek között. Port is alig merünk törölni, nehogy elriasszuk. Olykor egész héten nem halljuk, és ha megszólal is, hegedűje csak fáradtan sóhajt.

De azért nagyon örülünk neki, mert azt hirdeti: ne féljeteK, lesz még virágos erkély és pompás kert, lesz még nyár!

FORRÓ ÁGNES rajzai

LÉVAY ERZSÉBET

DACOS VERS

Nem akarok felkelni,
iskolába menni,
jobban esne fél tízig
az ágyban pihenni!

Nem akarok öltözni,
meleg zoknit húzni,
de nem hagynak sohasem
kicsit visszabújni!

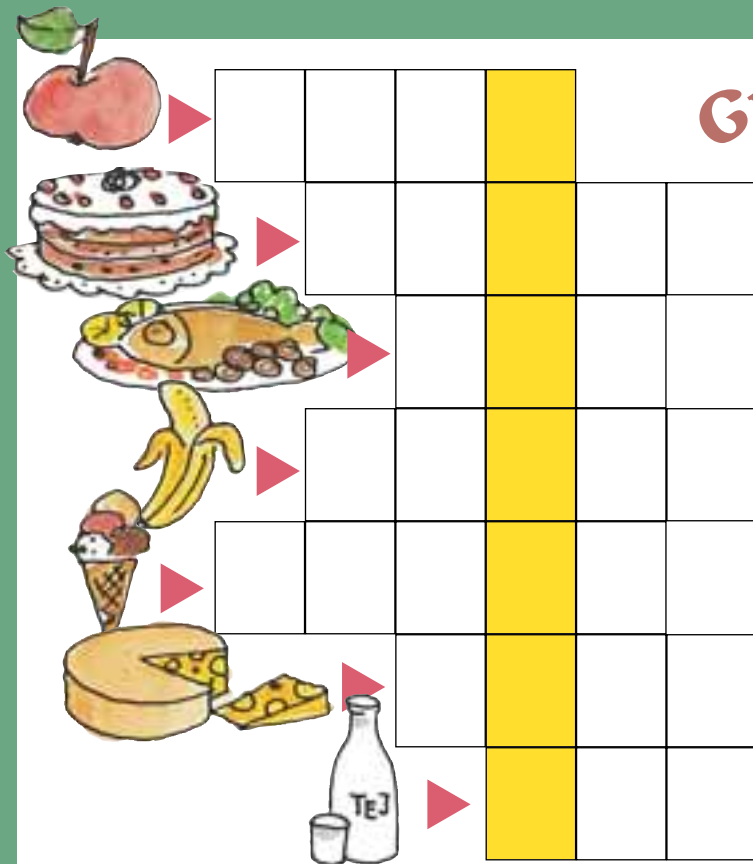
Nem akarok reggelit,
csak egy csokit enni!
Mért nem akar senki sem
a kedvemre tenni?!

Nem akarok indulni,
de mondhatok bármit:
az, hogy én mit akarok,
senkinek se számít!

MÜLLER KATI rajza

GYORS MEGOLDÁS

Ki korán kel, lel.
 Csupa finomsággal töltsd ki a keresztrejtvényt,
 s megtudod, hogy miért jó korán kelni.

Egyszer egy király meg akarta tudni, kik szorgalmasak, és kik lusták a birodalmában.

– En egyetlen nap alatt kiválasztom őket! –
 kotnyeleskedett Pimperecincere, az udvari bohóc.

– No, ha igen, száz aranyat számláltatok a süvegedbe! – csapott a tenyerébe a király.

Másnap kihírdették az országban: aki reggel ágyban marad, sült galamb repül a szájába! Ágyban is maradt majdnem mindenki, és annak hoztak is a királyi szolgák sült galambot, és ezüst villával a szájába röptették.

Néhány ember viszont nem várta a sült galambot, hanem végezte mindennapi teendőit. Úgy vélték: becsületes munkájuk több hasznot hozhat, mint a sült galamb.

Nekik lett igazuk. A fejedelem mindegyiküknek adott egy aranypénzt, és őket fogadta fel munkára. Pimperecincere száz aranyat és egy hatalmas sült pulykát kapott.

A sült galambot nyelt lusták mérgeledhetek. Elröppent a szerencsájük.

A SZARVAS GOMBÁT, MOGYORÓT GYÚJT TÉLIRE.

A MEDVE ISZAPPAL TAKARÓZIK BE.

**Hajaj! Vesződhet Csipike,
amíg rendet teremt a novemberi
erdőben. Segíts neki!**

A NYÚL AZ AVARBAN MÉLY ÁLOMBA MERÜL.

A RÓKA DERES FÜVET LEGELÉSZ.

**A HAL EGÉRRE
VADÁSZIK.**

**A MÓKUS FÖLDALATTI JÁRATÁBAN
BOBISKOL.**

A VAKOND A KÁPOSZTÁSKERTET DÉZSMÁLJA.

**A MADÁR BARLANGJÁBA
VACKOLJA EL MAGÁT.**

A SÜN AFRIKÁBA REPÜL.

BENEDEK ELEK

A SZÁRNYAS KIRÁLYFI

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egyszer egy király, s annak olyan szép leánya, mint égen a ragyogó csillag. Mikor a királykisasszony eladósorba került, tízen, húszan is jöttek leánynézőbe, de a királykisasszonynak éppen a legszegényebb királyfin akadt meg a szeme.

Azám, csakhogya a király azt szerette volna, hogy a leánya a leggazdagabb királyfit válassza. Nagy haragjában bezáratta a palota legmagasabb tornyába.

A királyfinak volt egy ezermester inasa, ez szárnyat csinált a gazdájának, s amint alkonyodott, mint egy madár, úgy repült be a torony ablakán.

Egyszer azonban eszébe jutott a királynak, hogy meglátogatja a leányát. Na, éppen jókor talált menni a toronyba: a szegény királyfi ott üldögélt a királykisasszony mellett, hullott a könny a szemükből, mint a záporosó. Hej, szörnyű haragra gerjedt a király. Kirántotta széles, görbe kardját,

de bezzeg a királyfi sem tátotta el a száját, huss! kiröpiült az ablakon. Meg sem állott addig az erdőig, ahol kakassarkon forgó aranypalotája volt.

Nosza, a király ment utána egy regiment huszárral, s ahogy a palotához értek, egyszeriben körülfogták.

Bemegy a király az első szobába: nem volt ott

semmi. Bemegy a másodikba: ott volt két ágy, két szék, egy asztal meg egy almáriom. Bemegy a harmadikba, s hát abban nem volt egyéb, csak egy íróasztal: amellet ült a királyfi, s szomorú verseket írt az ő nagy szívbeli bánatáról.

– Hé, szárnyas királyfi – kiáltott a király szörnyű haraggal –, te voltál-e a leányomnál?!

– Én voltam, felséges királyom, nem tagadom.

– Bizony, ha te voltál, mindjárt agyon is lölek ebb’ az álltó helyemben!

Mondta a királyfi:

– Ne lőjön meg, felséges királyom. Inkább vitessen vissza, kötöztessen össze a leányával, s vetessen le a toronyból.

Hát csakugyan úgy lett, ahogy a szárnyas királyfi kívánta: visszavitték a toronyba, ott összekötözték a királykisasszonnyal, s ledobták a toronyból. Le ám, csakhogy a királyfi szárnyát elfelejtették lekötni, felszállott a magas levegőégbe, s repült a királykisasszonnyal, mint a gondolat, még annál is sebesebben.

Nem szállott földre, míg az apja udvarába nem ért. Még aznap megesküdtek a fiatalok. Amire a leány apja odaért, már rég meg volt a lakodalom, csak egy kevés maradék jutott neki a lakodalmi kalácsból.

No, ez így éppen jó volt, ahogy volt. Itt a vége, fuss el véle!

December elsején kezdődik ADVENT: ekkor kezdjük számolni, hány hibánkat kell kijavítani, és hányat kell még aludni karácsonyig. Hogy könnyebb legyen a várakozás, készítsetek adventi naptárt. 24 kartonhengert (toalettpapír belsejét) fessetek színesre, ragasszatok szakállt, kalapot nekik, és számozzátok meg őket. Az ablakpárkányon lehet a helyük otthon, az oviban vagy az osztályban. Rejtsetek mindenik alá egy-egy apró meglepetést: cukorkát, rágcsit, pici játékot. Reggelente kiszámolóval döntsétek el, hogy kié legyen az aznapi manó ajándéka. Aki már sorra került, nem vesz részt a kiszámoláson.

Minden manó azt üzeni: jók legyetek!

A szakáll rojtjain húzd végig az ollót, hogy kissé bekunkorodjanak.

Két sapka készül egy-egy 12 cm sugarú, félbevágott körből.

Ha Mikulás-ceruzával rajzolod, írod a levelet a Mikulásnak, biztosan nagyobb örömmel olvassa majd.

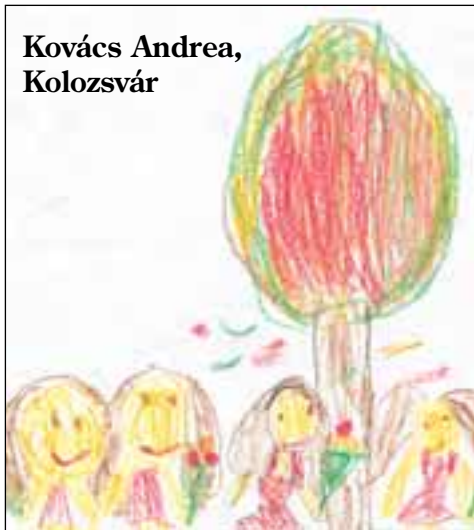
A feje vattagolyó. Ebbe szúrd és ragaszd a ceruza végét. Rajzolj arcot, gyapjúból ragassz hajat neki. A süveg 20x7 cm-es, a palást 32x13 cm-es téglalap alakú krepp-papír vagy textil. Cérnával és ragasztóval ráncold, rögzítsd. A szakáll, a prém fehér gyapjúból a legszebb.

**Megcsörren a mogyoró
Puttonyodban, csuda jó!
Mi már tudjuk, hogy te jössz,
Kócnadrágod csupa szösz!**

Gyurkovics Tibor

Kovács Andrea,
Kolozsvár

MESEFA

Volt egyszer egy mesefa,
körte, alma nőtt rajta,
szilva, meggy és cseresznye,
ribizli meg köszméte.
Egyél róla nevetve!
Mese-mese, meskete.

Szász Róbert, Köpec

KEDVES CSIPIKE és SZIVÁRVÁNY!

Csipike és Típetupa vetélkedőt rendeztünk. Erre készültünk, ezt olvastuk, és erről rajzoltunk több héten keresztül. A vetélkedő izgalmas és tanulságos volt. A legjobb Csipikét, Székely Zsoltot a lányok, a legtündéribb Típetupát, Baka Tímeát pedig a fiúk szavazták meg. Olyan pró-

bákon keresztül jutottunk el a versenyzáró buliig, mint: énektanítás Szarvasbikának, sütikészítő recept Kukucsinak, célbadobás mogyoróval, versmondás és éneklés, valamint divatbemutató.

Búcsúzunk lapodtól és a kisiskoláskortól.

az V. A osztály és
Szabó Zsuzsa tanító néni,
Tompai László Általános Iskola,
Székelyudvarhely

Lokodi Mária, Marosvásárhely
szaladgálnak a temetőben. Jó, hogy nem búsulnak, jó, hogy nem foglalkoznak a halállal, az elhunytakkal, akiket talán nem is ismertek. Az én törpefejemtől mégis azt mondom, hogy azért ne nagyon vihan-

coljatok világításkor. Nem illik.

Elseje után, olykor a hónap végéig tartanak a szeles-esős, barátságtalan novemberi napok, talán azért, hogy annál jobban örvendjünk majd mindannyian a kedves decemberi ünnepeknek, amelyek a Mikulással kezdődnek, majd pedig... De ha ezt most mind leírom nektek, mit írok majd decemberben?!

Iskolás Barátaimat arra kérem, tanuljanak szorgalmasan, az óvodásokat pedig arra, hogy édesapjuk, nagyobb testvéreik segítségével készítsenek etetőket,

házat a madárkáknak, hogy ne fázzanak, ne éhezzenek a télen! Meglátjátok, meghálálják. Írjatok nekem, ha madáretetőt tettetek az ablakotokba, a kertbe, hogy oda irányíthassam éhes kis Madárka-barátaimat!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Benkő Beáta, Marosvásárhely

Címlap:
Peti Ildikó, Héderfája
Hátlap háttér:
Bara Ditta Ilona,
Sepsiszentgyörgy

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XXIII. évfolyam. 259. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 10000 lej

Számomra a legérdekesebb levelek azok, amelyeket óvodások, elsősök nevében ír édesanyjuk, nagyobbik testvérük vagy nagymama-nagypapa. Azért érdekesek, mert alig több, mint kurta fél vagy legfőnnebb egy év múlva már maguk a kicsik szoktak írni nekem. Sok olyan írni-olvasni épphogy megtanult elsős Barátom-Barátnőm volt, aki első levelét – képzeljétek – nekem írta!

Úgy egyébként az öreg Bácsi, akinek leveleimet diktálom, azt mondja, hogy most va-

gyunk az esztendő legszomorúbb hónapjában, novemberben. Bizá, lehet, hogy így van: november már nem ős – de még alig-alig tél, pontosabban nem is az. Még sok a sár, a fák kopárak, a rét is szürke. Első napjának délutánján-estéjén a felnőttek kimennek a temetőbe, szépen elrendezik meghalt rokonaik sírját, virágot visznek, és gyertyát gyújtanak. Tudom, Barátaim, a gyerekek is velük mennek, de ők nem olyan búsak, mint a felnőttek. Sokan zajonganak, vi-

**Pánczél Katalin,
Mezősámsond**

háncolnak is. Én rájuk szólnék, hogy ne zavarják az emlékezésben-imában a felnőtteket, de öreg Barátom, a Bácsi, aki a rólam szóló történeteket kitalálta és engem is kitalált – azt mondja, hogy csak

hagyjam a gyermekeket békében, nem baj, ha egy kicsit hangosak, ha játszadoznak,

KEDVES CSIPIKE!

Sok mesét olvasok a Szivárványból, a Napsiból és a Napsugárból. A tanító néni mindig megdicsér.

Az osztálytársaimmal jól megértjük egymást, mindenki barát és barátnő.

Nagyon szeretem a tanító néni, és mindig rá hallgatok. A neve Nemes Ildikó.

Látogass meg, Csipike, ami-

kor jön Gyuri bácsi, mert ő rendszeresen hoz olvasnivalót nekünk.

Írj magadról valamit, mert én is kíváncsi vagyok rád. Hány gyerekkel levelezel?

Kívánom, hogy más gyerekek is olvassák a lapjaidat.

A sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola

III. E osztálya

A csíkménasági II. osztályos tanulók vagyunk. Károly Veronika tanító néni segítségével írjuk ezt a levelet. Örülünk, amikor érkezik a Szivárvány. Először mindig a Csipike postáját olvassuk el. Van egy nagy újság a falunkban: újraépítették a régi iskolánkat. Az iskolaavatón mi is szerepeltünk.

**Szipoghat, boronghat november,
a ti jókedveteket nem
tudja elrontani, ha a jó meleg
csoportszobában óvó nénivel
együtt hozzáláttok, hogy az
őszi sétákon összegyűjtött
kincsekből vidám figurákat
készítsetek.**

**Hát még, ha nevet is adtok
nekik, mesét találtok ki róluk,
és el is játsszátok!**

